

There are no translations available.

...Тоді, мов дуб, що виріс гінко,
Зависочів, устав Чупринка,
Правицю праведну простяг —
І синьо-жовтий рідний стяг
Залопотів, замайорів
На сонці, в шумі яворів,
На полонині голубій —
УПА ішла на бій! На бій!..

У сніжну стужу ворог лютий,
В залізо й панцери закутий,
Розкрив заховану криївку...

Буй-туром лютував Чупринка,
Вергав вогненно скоростріл,
Що все дрижало — гори й діл...

Та хижий ворог в бурі злив
Залізом бункера залив
І Генерала спопелив,
Стоптав, зрівняв з землею ліс
І попіл розметав, розніс...

Дарма регочеш, чорний кате!
Той попіл кличе до відплати!
Він жевріє і дні, і ночі,
У грудях б'є, в серцях стукоче!..

Слово і зброя. — Торонто, 1968 — С. 349;